

ஆத்ம ஜோதி

“குக்கிய தீரவழகுக்கிணயேன ரம்பனேன்
துரிய எட்ராஜனே”

January

ஆத்ம

ஜோதி

‘எல்லா உலகிற்கும் இறைவன் ஒருவனே
எல்லா உடலும் இறைவன் அவயமே-சுத்தானந்தர்

சோதி 4 |

கரணு தைமூர்

பொருளடக்கம்.

ஷ்யம்

பக்கம்

போங்கல்பிரார்த்தனை	குத்தானந்தர்	57
புதுநாள்		57
போங்கு-போங்கல்	கவிமணி	58
ஸௌந்தர்யலறநிக்கோர் முன்னுரை	ஆசிரியர்	59
நாமாவளி	குத்தானந்தர்	64
மன்னார் கந்தகவாமிகோவில்	தீருவநாள்	65
கோவில்கலைச்சேல்வம்		67
தீல்லைத்திருடையம்	ஸ்ரீவிபுலானங்கவாமிகள்	75
சிற்பபேசன்	குத்தானந்தர்	74
நடாஜவேட்டை	பரமநாற்மக்தாசன்	75
பக்திக்கதைகள்	ஸ்ரீமாத்தாஸ்	77
உலகில்லாடனாடித்தேவை எது?	நடாஜன்	80
பாரதபுமி	டிப்பன் ச. மு. பிள்ளை	82
சேங்கித்திரட்டு		

ஆத்மஜோதி

ஓர் ஆத்மிகமாதவேளியிடு		
ஆயுள்சந்தா	ரூபா	75/-
வஞ்சந்தா	,	3/-
தனிப்பிரதி	ர,	-/30
‘ஆத்மஜோதி’ நிலையம்		
நாவலப்பிடிடி	இலங்கை	

பொங்கல் பிரார்த்தனை.

[யோகி ஸ்ரீ சுத்தானந்த பாரதியார்)

வாக்கினில் வாய்மை போங்க,
மனதினில் அன்பு போங்க,
நோக்கினிற் சமதை போங்க,
நன்னை வாற்றல் போங்க,
ஊக்கமும் தோழிலும் வீர
உள்ளமும், தீருவும் போங்க,
நீக்கமில் அனுளாய்ப் போங்கி
நிறையிறை போற்ற வோமே!

புதுநாள்

ஆனங்கட்டல் மிதந்திடும் அழகப்போற் கலசம்
மான துரியன் உதித்தது மறுவறு வானில்
நேரி நைந்தன் நான்மலர், இமயத்தின் சிகாம்
நான் வென்னைகை புரிந்து நலங்கேழ நானே.
மலைம் கிழ்ந்தது; வளர்ந்தி மகிழ்ந்தது; கால
நிலைம் கிழ்ந்தது; நின்மல நிலைப்பத்தில் யோகக்
கலை கிழ்ந்தது; பூமனக் காற்றுடன் கதிரும்
தலைச் சுந்தபே ரின்பத்தைக் குறித்தன தழைத்தே.
சேங்கு மாமலர்த் தேனையுன் போமேனத் திரியும்
வண்டு பாடிட வனப்புட்கள் பாடிடக் கங்கை
பண்டு போலவே பாடிடப் பணிகலம் புரியுங்
தோன்டர் பாடினர் புதுயுக்க் தோன்றிடுங் துதியே
சேங்க தீர்களை வீசியே சுகமேலாங் திகழுத்
தங்க மாக்கிடுத் தூரியன் போலவே, சாந்தம்
போங்கு ஞானத்தைப் பூவினில் யோகத்தாற் பரப்பி
மங்க ஓப்புது யுகத்தீண வளர்துங் வாழ்க்!

பொங்குக — பொங்கல்.

(கவிமனி தேசிகவினுயகம்பிள்ளை)

போங்கல் இன்று.போங்கல்! புதுவருஷப் போங்கல்!
மங்கலங்கள் போங்க மனையிலிடும் போங்கல்!

சந்தனத்தைக் குழழுத்துத் தரையை மேழுகிடுவோம்
சிந்துரத்தால் கோலம் சேரஅதில் அமைப்போம்!

எங்கள்கண பதியை எழுந்தருளாச் செய்வோம்
மங்கலங்ர் போருள்கள் வரிசைகொள வைப்போம்!

வாசாரிக வீசும் மலரேடுத்து வருவோம்
நேசமோடு தூவி நின்றுதோழு திடுவோம்!

இலைகள்வரித் திடுவோம் இளீர்கள் வைப்போம்
குலைதுலையாப்க் கனிகள் கோண்டுவெந்து வைப்போம்!

பச்சைமஞ்சள் இஞ்சி படைபடையாய் வைப்போம்
இச்சைத்துரும் கரும்பும் இடையிடையே நடுவோம்!

அகில்வீறுகை மாட்டி அடுப்பிலேரி மூட்டி
பகவனமி. போற்றிப் பாளையேற்றி வைப்போம்!

தங்கத்தினால் பாளை தரளமேன அரிசி
போங்கலும்பால் போங்கல் புத்தமுதப் போங்கல்!

பாளைடுமே போங்கிப் பால்வடியும் வேணோ
வானமேழுக் குரவை வழங்கிவலம் வருவோம்!

கடவுட்கமு தலிப்போம் காகத்துக்கும் இடுவோம்
உடனிருந்தேஸ் லோரும் உண்டுமகிழ்ச் திடுவோம்!

வெளாந்தர்ய வஹரிக்கோர் முன்னுரை:

(ஆசிரியர்]

வேதாகமங்களையும், உபநிடதங்களையும். புராணத்திகாசங்களையும், துருவிஆராய்ந்து பார்த்தால் அவற்றில் சக்திக்கே பிரதானமான இடம் கொடுத்திருப்பதைக்காணலாம். தத்துவப் பிரதங்கள் சிறிதுமற்ற எனிய கதைரூபமான ஒர் உதாரணத்தை எடுப்போம்:

அயோத்திமாக்களில் அச்வமேத மஹாமண்டபத்தில் இராமாயணம் பக்கவாத்தியங்களுடன் கதாப்பிரசங்கமாக எடுத்து விளக்கப்படுகிறது. அதனைக் கவனமாய்க் கேட்டுக்கொண்டிருக்க ஶ்ரீராமர் அச்சரித்திசம் தமக்குமே கீர்த்தியைத் தசக்கூடியது எனப்பகிரங்கமாய் எடுத்துச்சொல்லி, அதில் பிரதானமான இடம் சீதாதேவிக்கேயன்றித் தமக்கல்வென்ற உண்மையைக்கும் நுட்பமானமுறையில் சனங்களுக்குத்தெரியக்கூடியதான். இராமாயணம் என்கிற அந்த இதிகாசம் அழைக்கப்பட்டாலும், அதற்கு நாமகரணப்குட்டிய வால்மீகி சிதையினுடைய சரித்திரம்பன்றே கூறவிட்டார். சிறிது கிளிங்காராண்டத்திற்குச் செல்வோமாயின் இதன் முக்கிய காரணத்தை இலகுவில் எதரிந்து கொள்ளலாம்.

சிதையைப்பிரிந்து வாடிவதக்கிவரும் இராம லட்சமணரை சுக்கிரீவன் சந்திக்கிறுன், தனது கஷ்டத்தைக்கறி அவர்கள் துயரத்தை அறிந்ததும், புஷ்பகவிமானத்திலிருந்து ஒர் பெண் னைல் கிழேமேபாடப்பட்டு தான் கவனமாய் வைத்திருந்தபீதாம் பரத்தையும் ஆபரணங்களையும் காண்பிக்கிறுன் சுக்கிரீவன். அவை தமது தேவியினால் அடையாளமாகப் போடப்பட்ட பொருள்களை உணர்ந்துகொண்ட இராமர், லட்சமணனின் அபிப்பிராயத்தையும் அறிந்தே தீர்மானிக்கவேண்டிய விஷயம் போல் நடித்துக்காட்டினர். லட்சமணனாலே, தேவியின்பாதங்களின் அணிகளாகிய தண்டைகளைத்தவிர, வளையலையோ, காதனியையோ, முக்குத்தியையோ, முத்துமாலையைப்பாதான் ஒரு

காலமும் பார்த்துதில்லையென்றனன். அப்படியறிந்து கொள்ள மைக்குக்காரனம் சூறுமாறுகேட்கப்பட்ட வட்சமணன், தன் கைகளைகிட்ட பாதங்களைத்தவிர தேவியின் எனைய அங்கங்களைப்பார்க்கவேண்டிய காரணம் ஏற்படவில்லையென்றனன். வட்சமணனின் பதிலில் இரண்டு அரியல்லன்மைகள் அடங்கியுள்ளன. ஒன்று அனைன் ஒழுக்கச்சின் உயர்வு; தனையன்பாளையைத் தாய்போலப் பேரியபுளித்தத்தன்மை; மந்த்தையது பரமார்த்திக த்துறையில் தேவியின் திருப்பாதக்காட்சியைன்றே போதுமென்றதத்துவர். இதேசார்த்ததனைவக்துப்போலும் ஆதிசங்கரர் “ஆண்வடிவுள்ள சூப்பத்துக்குப்புத்தி, முத்திகளை அடியார்க்கு வழங்குவதற்கு கைகளில்தான் சக்தியுண்டு; பெண்வடிவுகொண்டபராசக்திகோ, பக்தர்கள் கோரும் வரங்களைக்கேட்டதற்குப்பன்மட்காக அவிக்குருசக்தி அவளது திருப்பாதக்களிலேயேற்றனது” என ஸௌந்தர்யல்லுரி நாலாவதுபாட்டில்வரி துவளார்.

அத்துவிதம் போதுத்த சங்கரர், பாஷ்யங்கள் வரைந்த சங்கரர் என்று ஓக்திரம் பகவக் பாதாசாஸியரை அறிந்தோர் அவரின் தலைகரர் கோக்கத்தின் அரைப்பாகத்தைமட்டும் பிடித்த வர்களாவர். உயர்வறையர்க்கு அனுபூதி விலைக்கு ஞானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டபக்தியே சாதனையாகும். அவ்வித சாதகர்க்கு ஞானம்வேறு பக்திவேறு என்றைப்பதபுத்தியேவரமாட்டாது இந்தஉண்மையை மாந்தர்கள்ததில் முதலில் பதியச்செய்து காலதேவி வெண்டின்ற அத்யாக்ம சீசனவையை செவ்வடிவைசெய்யும் பொருட்டே சங்கரர் முதலில் ஞானநூல் கீளைஇயற்றி, கண்ணியாதுமிரிதாடக்கம் கைலாசம் வரைக்கும் அவற்றின் பிரசாரத்தை அற்புதமாய்ச் செய்தனர். அப்பணி பரிசூரணையப் பிறைலைறி தாம்சோரியகிலை நாடெங்கும் பராசிய பின்னாலே பக்திசாதனைக்குரிய தோத்திரங்களைப்பாடியருளினார்.

சங்கரர் அருளிய தோத்திரப்பாடல்கள் இந்துமதத்தின் முக்கிய தெய்வங்கள் எல்லார்மீதுமாகும். சிவன், கணபதி, சுப்ரமணியர், கிருஷ்ணர், சுரங்வதி, கௌரி, லலிதா, திரிபுரசுக்தி, ஹனுமான் ஆகியோர்மீது பக்தித்தும்பும் பாடல்கள்

இயற்றியுள்ளார். சுப்ரமணியபுஜங்கம், பஜகோவிந்தம் போன்ற தோத்திரங்கள் எனிதில் பாராயணாஞ்செய்யக்கூடிய இனியசங்கத்ப பாக்களாகும். அவரது தோத்திரநூல்கள் பெரியதும் தலையாயதும் ஸௌந்தர்யலஹரியெனும் தேவிதோத்திரமாகும். இந்திபாவின்பல்பாகங்களில் இதற்கு ஏற்கக்குறைய ஐம்பதுவிரைகள் இருக்கும் உண்மையொன்றே இதன் பெருமைக்குப்போதிய ஶான்றுகும் என்கின்றனர் ஆராய்ச்சியரார். இந்நூலில் பொதுமாத்தம்பாடல்கள் நூறு. ஆனால் சிலவிரதிகள் மூன்று பாடல்கள் கூடவும் உள்ளன. அவற்றுள், 94ம், 99ம், 102ம், பாடல்கள் மூன்றும் சங்கரர் இயற்றியவையல்ல, இடைச்செருக்கள்கள் வணக்கிறார் அரியதேவி உபாசகரும் விரிவுரையாளருமாள் வகுங்கிழார் பாஸ்கரராயருக்கு அடித்தபடியில் இருக்கக்கூடிய பெருமையையெவர் இவரே, அண்மையில் வெளிவந்தபிரதிகளில் இம்முன்று பாடல்களும் விலக்கப்பட்டேயுள்ளன, எனினும், 99ம், பாடலில் அரியதத்துவத்தை ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரின் வாழ்க்கையில் கண்கூடாகக்கண்டு அரிய கில உண்மைகளோடு ஒப்பிடும்போது அந்தப் பாடலும் ஆதிசங்கரர் திருவாய் மலர்ந்ததாய் இருக்கலாமென்று எண்ணம் உதிக்கின்றது.

இருபது பாடல்களை உடைய ஆண்தலவற்றியை “தேவி! உண்மையைநடுத்துறைப்பதற்கு நான்கு முகமுள்ள பிரமானி னலோ, ஒங்குமுகமுள்ள பரமசிவனலோ, ஆழமுகமுள்ளதே வசேநுபதியாலோ, ஆயிரம் தலையுள்ள ஆதிசேடனலோ முடியாது. அப்படியிருக்க ஒருமுகமுள்ள சாதாரண மனிதனுல் என்றால் முடியுமா? உண்ணித்துதிக்கலன்னருளே வேண்டும், என்று அளவற்ற பணிவடினும் அடக்கத்துடனும் ஆரம்பித்து. மனத்தை ஒரு தடாகமாக்கி அதில் தேவியைத் தோழிமார்க்களோடு ஸீர்வினையாட்டில் இன்புறுமப்படி சேப்தால் அவஞ்ஞடைய குளிர்ச்சிபொருங்கிய கருணையினுலே பிறவிகோயின் வெப்பக்த வீயும். பேரின்பம் பெறலாம். சேரவாறும் சேகத்திரே” என அறைக்குமிழித்த சங்கரர் மின்னரும் என் தேவிமீது ஸௌந்தர்யல்லுரியென்ற பெரிய தோத்திரத்தைப் பாடவேண்டுமென்ற கேள்வியுண்டு.

இந்துமத சாஸ்திரங்களான சமுத்திரத்தை உள்ளகையில் வைத்து ஆசமனம்பண்ணிய சங்கரருக்கு கிழத ஏழாம் அத்தியா

யத்தின் மூன்றும் பதினாறும் சௌராகங்களின் முக்கியத்துவங்கள் சதா ஞாபகத்தில் இருக்காமல் தவறமுடியுமா? கடவுளைவழிபடு வோரில் துன்புற்றாரும் பயண் வேண்டுவோருமே, அதாவது ஒரே கோரிக்கைக்காகவே ஆராதிப்போரே, பெறும்பாலாரென் பதை அவர்மறந்திருக்கமுடியுமா? கோடிமனிதரில் ஒருவனேகடவுளுக்காகவே பக்திசெலுத்தும் ஞானியாகமுடியும் என்பதை அவர் கன்கரிக்கவரல்லவோ! ஆகையால்தான் சாதாரணமக்கள் சகலவிதமான கஷ்டங்களிலுமிருந்து விடுபட்டு வாழ்க்கை நலன்களைத்துய்ப்பதற்காக இந்த சிந்தாமணியை அருளினரெனலாம். அவர்காலத்தில் மக்கள் இஷ்டசித்திகளைப் பெறும்பொருட்டுக் கையாண்ட மந்திரதாங்கள் வழிபாட்டு முறைகள் அருவருக்கத்தக்கனவாயிருந்தன. சக்தி வழிபாட்டின் உண்ணத, புனித நெறியான சமயமார்க்கம் மறைந்து வாமசாரமே நாடெங்கும் பரவியிருந்தது. இந்துக்கள் மாத்திரமன்றி கூத்துசெய்திருக்கந்துபுத்தகமாயிக்குந்து அதே கேவலமுறைகளைப் பின்பற்றினர். அந்த அழுக்களையும், அயலட்சனங்களையும் ஆபாகங்களையும் சமயவாழ்விலிருந்து கழுவிவிடுவதற்கே ஸளாந்தர்ய வலஹரியென்னும் பொருத்தபானபேருடைய அரியதாலை தருளிச்செய்தனர் அது நாடெங்கும்பெருக்கெடுத்துப்பரவிய பின்னரே கொலமார்க்கத்தின் துர்நாற்றம் மறைந்து சமயமார்க்கத்தின் மணம் விசியதாரும்.

இச்சிறு கட்டுரையில் குறித்கப்படிய நானின் விபரங்களையோ கருத்துக்களைப்போ விளக்கமுடியாது. அப்படிச்செய்வது எமதுகோக்கமுல்ல, வாசகர்களின் கவனத்தை கற்பகவிருக்கல் போன்றதித்தோத்திரநூலின்மீது ஈர்த்துவிடவேண்டுமென்பதே எமது கோக்கமாகும். சங்கர் இயற்றிய எணையதால்கள் கனிகள் போன்றவையெனலாம். சிவமெனும் பொருளானது ஆதிசக்தி யோடு சீர்க்காலதான் எத்தோழிலையாவது செய்ய முடியும்; அவள் பிரிந்திடில் அதனால் இயங்கவேமுடியாது என்றகருத்தை ஆரம்பத்தில் விளக்கியபின்னரே எணைய விபரங்கள் தொடர்க்கு வருகின்றன. தேவியின்டாததுளியின் மகிழம் அளப்பரிது. அத்தொராதிப்போர் பெறும்பயனும் சொலற்கிறது. சகலஜூஸ்வரியங்களையும் இகவாழ்வில் தருவதுடன் மாயா பாசத்திலிருந்து விடுபெறும் ஞானமார்க்கத்தையும் அளிக்கக்கூடியது, இந்தத்தோத்

திரநால். ஆகையால் அன்பர்கள் பக்திகிரத்தையுடன் இதனைப் பாராயணஞ்செய்து இம்மைப்பயன்களையும் இஷ்டசித்திகளையும் மறுமைப்பேற்றையும் பெறுவார்களாக.

வாமசாரஇழுக்குகளைத் துடைக்கவந்த இந்தப்புனித நாலில் வரும்சிலபாடல்களேயே, ஆசாரியர்களின் நூயஞானக்கருத்துக்களுக்கு முரண்படுமுறையில், அவற்றிலுள்ள மந்தி சக்தியை பங்கிரம்மூலம் தூர்ப்பிரயோகஞ் செய்வோருமார். உதாரணமாக' தேவியின் கடைக்கண் பார்வையின் மகிழமையை விளக்கும் பதின்மூன்றுவது பாடலையோ அல்லது பதினெட்டாம் அறுபத்தொன்பகாம்பாடல்களையோ பெண்களைவசியம் பண்ணுவதற்காகவேபாராயணஞ்செய்யும் சாதகர்கள் (பாதகர்கள்) உளர். அனையில் அல்லது மார்பில் மந்திரமும் அணிந்துகொள்வார்கள். முக்கோண சுவர்னாத்தகட்டில் யந்திரம்வரைந்து, தினம் ஆயிரங்கரமாட எழுபத்திரெண்டாவது பாடலை நாற்பத்தைந்துநள் உச்சாடனம்பண்ணி, தேவைத்துப்பூசைசெய்து, அந்தயங்கிரத்தைக்கைத்தடியில் பூஞ்சூல் மறைத்துவைத்துக்கொண்டு, பிரயாணவழி க்குத்துணையாகவோ எதிரிகளிடமிருந்து தம்மைக்காப்பாற்றிக் கொள்ளும் பொருட்டோ அப்பிரம்பை சதாஞ்சுத்துச் செல்லும் பக்தர்களும் உளர். "பயந்ததனி வழிக்குத் துணைவடிவேலுஞ்செங்கோடன் மழூரமுமே" என்பதற்கிணங்க முருகனின் நாமத்திலோ அல்லது தேவியின் மந்திரத்திலோ உண்மையானவிச்வாசமும் கம்பிக்கையுமில்லோர் இவ்வித சில்லறைச்செப்படிவித்தைகளைஏட்டியும் பாரார். நெறியற்றமுறையில் தோத்திரங்களையும் மந்திரயங்கிரங்களையும் பானிப்பேரர் விஷயத்தில் எச்சரிக்கையுடன் வாழுவேண்டியது அறிவுடைய சாதகர்களின் கடமையாகும். அதனைகிளைவுட்டவே அனுபவத்தில் கொண்ட சில உண்மைகளை இக்கட்டுரையில் தந்துள்ளோம்.

ஸளாக்தர்யலஹரியின் அவைடைக்கம் துதியின்மகிழமையை கூறும் இறுதிப்பாடலில் அமைந்திருப்பது இந்த நாலிற்காணப்படும் முக்கியவிஷயங்களுள் ஒன்றாகும். தேவியேறுத்தோத்திரநூலியற்றிய கர்த்தாவெண்பதே தாற்பரியம். அதின்தமிழ்

மொழிப்பெயர்ப்பை வீரைக்கிராஜபண்டிதர் வாக்கில் கீழேதரு
கிண்றோம்—

ஆதவனுக் கவன்கிரணத் தங்கியைக்கோண்
டாலாத்தி ! சுழற்றுலேன்கோ
சீதமதிக் கவன்நிலவி ஞேழுகுசீலைப்
புனல்கோடுப் சரிப்பதேன்கோ,
மோதியமைக் கடல்வேந்தை யவன்புனலான்
முழுக்காட்டு முறைமையேன்கோ,
நீத்திருசோற் கவிகோடுனைப் பாடியன்
தருள்பேறுமேன் னீதியம்மே!

நாமாவளி.

ஐபுதி சத்த சுயஞ்ஜோதி - ஓம்
ஐயக்ரு தேவ பாஞ்ஜோதி
ஐயபர மானங்த ஜீவேசா - ஓம்
சர்வசக்தி மய பரமேசா
மேய்யறி வின்பப் போருளே - ஓம்
துய்யங்கல் வாழ்வை அருளே ஓம்
சுத்தசக்தி சுத்தசக்தி சுத்தசக்தி ஜோதி ஓம்
சுத்தந்தரசக்தி ஜோதி ஓம் சமத்வசக்தி ஜோதி ஓம்
சுத்தந்தரசக்தி தாந்தமசக்தி சாந்தசக்தி ஜோதி ஓம்.
—குத்தானந்தபாரதி

“ரகுபதி ராகவ ராஜாராம்” என்றமேட்டில் பாடலாம்.

புராதனக்கோவில்கள் 3.

மண்டூர் கந்தசுவாமி கோவில்.

[திருவநள்]

மட்டக்களப்பிலிருந்து சுமார் 18 மைல்களுக்கப்பாலுள்ள மண்டூரென் னும் கிராமத்தில் இவ்வாலயமிருக்கிறது. பண்டை காலத்தில் ஒருஊள் துறைநிலாவணை வாசியெருவன் கம்புவெட்டும்சோக்கமாகக் காடுகளினாடாகச்சென்றுபோது தில்லைமர மொன்றில் ஒளிபொருங்கிய. வேல் ஒன்று குத்தியிருக்கக்கண்டான். உடனே தனகத்தியினால் பலதடிகளை வெட்டி ஓர் சிறு கொட்டிலை அமைத்துவிட்டு தன் ஊருக்குச்சென்றன. அங்கே உள்ளவர்களிடம் சொல்லியதின் பேரூகக் காடுகள் வெட்டப்பட்டத் தில்லைமரத்தையும் வேலையும் மூலஸ்தானமாகக் கொண்டு பெரியகோவிலைான்று கட்டப்பட்டது.

காலக்கியில் தறைநிலாவணை வாசிகளால் கோவிலைநடத்த முடியாது போனமையினால் அய்விலுள்ள குறுமண்வெளி, கல்லாறு ஆகியகிராமத்தவர்களையும் தங்களுடன் சேர்த்துக்கொண்டார்கள். அன்று தொட்டு இக்கோவில் மண்டூர், துறைநிலாவணை, கங்கலாறு, குறுமண்வெளி ஆதியவைகளின் பொது சொத்தாகத்திகழ்கிறது.

ஏழாட்டில் போத்துக்கேயரின் தளி ஆட்சியின் பயனாக பலவுற்றுஅலயங்கள் இடிச்கப்பட்டன, அதன்படி. ஓர்தளபதி சிறபடையுடன் இக்கோவிலை இடிப்பதற்காக வந்து இறங்கினான் இதனைக் கண்டகப்படுகனர். ஜைபனிடம் முறையிட்டார். பயப்படாதேயென்ற அசர்ஸி பிறந்தது. அதன்பயனாக அடுத்த காட்டில் இருந்த தேவீக்களைல்லாம் ஒருங்கு சேர்ந்து வந்து தளபதியையும், எனையோரையும் குத்தத்தொடங்கின. திடீரென்று ஏற்பட்ட தேவீயின் படையொன்றைச்சமாளிக்க இயலாமையினால் போத்தக்கேயர் வந்தவழியே ஒட்டம்பிடித்தனர். தளபதி தனது ஆயுதங்களைக்கூட எடுக்கமுடியாது ஓடினான்.

அவன் விட்டுச் சென்ற அப்பாக்கி, வாள் ஆகியனவற்றைக்கூப்பு கனம் எடுத்துக்கொவி அவள் வைத்திருக்கிறார், இவைகளையாம் இன்னும் காணலாம்.

இக்கோவிலின் மூலஸ்தான ஒடுகள் மாற்றுவதுகிடையாது. அன்றூ போட்ட ஓரிகாதான் இன்றும் இருக்கின்றன. ஓர்தானா இரண்டு கண்களும் குருடாகிவிட்டன, ஆகவினால் இதன் திருவிழாக்காலங்களிலோ இதன் மூலஸ்தானம் திறப்பதுகிடைத்திற்கு அலுவட்டுவார்கள். அதுமட்டுமல்ல கப்புகளும் வாயில் மஞ்சள் சீலைகட்டி மனதிலுள்ளதான் மந்திரங்களை ஜெபிக்கவே இங்கும், தநிராமத்திலும், செல்வச்சங்கிதியிலும், உண்டு, ஆகத்து.

ஆறுமுகனின்கோவிலின் இருமருங்கிலும் வள்ளிக்கும், தெய்வயாணக்குமாக இரு கோவில்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு வருடமும் வரும் அவணிப் பூரணையிலும் 21 திருவிழாக்களை நடத்தித் தீர்த்தோற்சாவத்தை நடத்துவார்கள். திருவிழாக்களை மிகவும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படும். முதலில் இருங்கு 13 திருவிழாக்களை அதி காலையிலும், மாலையிலுமாக நடத்துவார்கள்.

சுவாமியின் திருவிழாதங்களையும், சுரமஞ்சத்தையும் சுமசுவாமியின் தொண்டிந்திரையை இங்கு இருக்கிறார்கள். படும். திருவிழாக்காலத்தில் பக்தர்கள் சுவாமியின் சுந்திரக்குச் செல்வதற்கு காவடியெடுத்து ஆடுவார்கள். இக்காவடிகள் மிக முட்கீஸ்றி அனுவங்களைத்தொடுத்து ஒருவர் இழுத்துப்பிடிக்கைக் காவடிதாங்கி தானத்திற்கு ஆடுவார்கள்; மண்டேர்க்கங்களின் சங்கிதிக்கு செல்வதற்கு எத்தனைவிதமான சித்திரவதைக்

கோவில் கலைச்செல்வம் 1 ஸ்தபதி ○ ப, செல்வக்கள் மூவுடன் பேட்டு

அகில இந்தியா ரேடியோ "திருச்சிராப்பள்ளி கேள்வி:- இன்றுமட்டும் கலையார்கள் குறைக்கவிட்டதென்று சொல்லுகிறீர்கள்?

பதில்:- இன்றென்ன மத்தொநாயக்கருக்குப்பினர் சிற்பக்கலையில் ஆர்வர்களைப்பார்கள்? அன்றமுதல் சிற்பக்கலையின் வளர்ச்சிக்குமூலம் ஆர்ப்பித்தது; மக்களிடையேயாளர் சமயப்பற்றுத்தனர்ந்து அரசாங்கத்துறவு நீங்கி தனிமனிதர்களின் ஆதரவின்கீழ் சிற்பக்கலைவாந்தடை ந்தது. ஆக்கிலேயர்கள் இந்திய மண்ணின் கால்வைத்து தங்களின் சீலையை ஸ்திரப்படுத்திக் கொண்ட பின் மேகினாட்டுக்கட்டளைக்கலையை ஒங்கேபோகுத்தி அதைவார்களின் காலையிலிருந்தும், நம்நாட்டுச்சிற்பக்கலை குலைந்தது, உதாரணமுறிப்பதைத் தோட்சிச்

ஸ்தாங்கூடத் தாங்கிச்செல்லிறுர்கள் எண்டபதைக் காணும்தோறும் உள்ளாட்டுப்படைகிறது.

காவடி அட்டக்கைத்தனை வேறுசிலர் கந்தனைக் கோவிலை பிரத்சணம் செய்து [உரைநூல்] வணங்குவார்கள். திருவிழாக்கள். அலைத்துங்கடத்திப்படிந்தபின்னர் கோவிலின்மூன்றாக் கிரிவளர்த்து தீக்குளிப்பார்கள். இக்காட்சிகளைக் கண்டுகளிடக் குயிரிக்களைக்கான பக்கள் கூலவார்கள். சதிர்காமத்திலே தீர்த்தமாடிச் செல்வது பண்டையாழக்கமாகும். அதனையும் இன்னும்சிலர் அனுஷ்டித்தலருகிறார்கள். சதிர்காமத்தில் நடைபெறும் கிரியைகள் அலைத்தும் இங்கும் நடைபெறும். அண்டியவரை ஆதரிக்கும் மண்டேர் கந்தனின் புதும் வானளாவிபரந்தது. அவணைப்போற்றிவண்ணக்கு வதுவாழ்விலோர்ச்சுபதினமாகும்.

[வளரும்)

(இதுவரை எழுதிய 3 கோவில்களின் வரலாறுகளும் 17-1-50 ல் எம்மால் ரேடியோ சிலோனில்லூவி பரப்பப்பட்டதாகும்)

மாக கங்கைகொண்ட சேழபுரத்திலுள்ள கைலாசநாதர் ஆலயத்தின் இடிந்தகோபுரத்தின் கற்களையும், பிரகாரக்கற்களையும் கொண்டுதான் லோயர் அணைக்கட்டு கட்டியிருக்கிறார்கள். இப்படியாக இந்தியசிறப்பவளர்ச்சி தடைபெற்றது.

கேள்வி:- நாயக்கர் ஆலயத்துக்குப்பின் சிற்பக்கலையின் வளர்ச்சி தடைபட்டுவிட்டாலும் மக்களைல்லாம் மன்னர்களாகி விட்ட இன்றைய ஐநாயகச் சூழ்நிலையில் கலையார்வம் மறுமலர்ச்சிய நடைய முற்பட்டிருக்கிறது, ஏன் இதற்குமுன்கூட நமது தனவந்தர்கள் சிற்பக்கலைக்குப் பேராதரவு காட்டியிருக்கிறார்கள் இல்லையா?

பதில்:- அதைநான் மறுக்கவில்லை. நாயக்கர்களின் காலத்துக் குப்பின்னர் இக்கலைப்பயிர் வளர்ச்சியடையாவிட்டாலும் பட்டு விடாது, தன்றீர்வார்த்த பெருமையும், கைங்கரியமும் நாட்டு கொட்டைத் தனவணிகர்கள், ஜயீன்தார்கள், மிராசுதார்கள் முதலியவர்களைச்சாரும். இல்லாவிடில் சிற்பக்கலையின் வளர்ச்சி 70, 80 ஆண்டுக்கு முன்பே குன்றியிருக்கும். ஆகையால் நாம் அவர்களை நன்றியுடன் பாராட்டுகிறோம். சமீபத்தில்கூட காரை குடிக்குக் கிழக்கே நான்குமைல் தூரத்திலுள்ள ‘மாத்தூர்’ கோவிலை 10லட்சம் ரூபாய் செலவில் கட்டி முடித்திருக்கிறார்கள். ஆதில் நானும், எனது சகோதரர் வைத்யநாதஸ்தபதியும் சிற்பிகளாயிருந்து பழங்கால சிற்பமுறைகளைத்தழுவியே மிகவும் அழகாக கோவிலை நிர்மாணித்திருக்கிறோம்.

கேள்வி:- ஒரு ஸ்தபதியின் வகைணங்களைப்பற்றி தங்கள் கருத்தெண்ணால்

பதில்: சிற்பவடிவங்களை உருவாக்கவும், ஆலயங்களை எழுப்பவும் முன்னோர்களால் அறியும், ஆற்றலும், அதிகாரமும் பெற நவர்கள் ‘விஸ்வகாமர்க்களாவர்; சிற்ப உருவங்களை ஆக்குவதற்கும், ஆலயங்களைச்சமைப்பதற்கும் அடிப்படையான சிற்பசாஸ்திரங்களில்,

விஸ்வகர்மீயம், காஸ்யபம். மயமதம், ஐந்தரமதம். மனுசாரம், மாணசாரம், வாஸ்துவித்யை; சகளாதிகாரம், மர்சீநாராயணீயம், சிற்பரத்னம், பிராம்பீய சித்ரகலாசிற்பம்.

சாஸ்வதீயசித்ரகலசிற்பம் விஸ்வகர்ம வாஸ்தீது, சாஸ்திரம், கியானரத்னவளி, மூர்த்திமண்டனம், கோதண்டமண்டனம்.

முதலிய சிற்பசாஸ்திரங்கள் வழக்கத்திலிருக்கின்றன. இச் சாஸ்திரங்களைப் படித்துப் பொருள் அறிவதற்கு அம்மொழி யில் ஆழ்ந்தபுலமை வேண்டும். அத்துடன் தொழில் நுணுக்க ங்களும் அரியகிறப்பத்துமையில் நீண்டஅனுபவமும், ஆழ்ந்த சாஸ்திரங்களும் இன்றியமையாதவை. சிற்பிமற்ற அருங்கலைகளிலும் தேர்ச்சிபெற்றிருக்கவேண்டும். உடல்நூல், நடனம் இரை ஆகியவற்றையும் அறிந்திருக்கவேண்டும். சிற்பசாஸ்திரத் தொழியும், தொழில்நுனுக்களையும், நன்கு கற்றுணர்ந்தல்சபுதி வரவுடைய மகனுக்குக்கற்பிக்கிறார்கள். இன்னர் பயிற்சிபெற்றவைகள் அவனுடைய மகனுக்குக்கற்பிக்கிறார்கள். இவ்வாறு பரம்பரையாக இக்கல்வி போதிக்கப்படுகிறது. சாத்திரங்களையும், தச்சுவங்களையும், முறைகளையும், நடனகளையும் கோதிப்பது மட்டும் ஸ்லாமல் அவன்னிர்மாணிக்கும் ஆஸ்திரியே கேரியாகப்படுத்தியிருப்பதைக்கொடுக்கிறது. இப்படித்தி 10வயது தொடங்கி 25வயதில் முற்றப்பெறுகிறது. இத்தகுப்பிறகுதான் சுதந்திரமாக அவன் ஆபாஸ்ராணத்தை மேற்கொள்ளவான். இக்காரணத்தினால்தான் வேலுயாகும் இச்கலையை கற்கவுமில்லை. கற்கமுடியவழுமில்லை, இப்படிப்பட்ட ஸ்தபதிகளின் சமூகம் ஆதாவன்கையினால் மேலிந்து காணப்படுகிறது. சிற்ணக்கலையைப்போரிப்பதற்கு பண்ணடக்காலத்தில் சர்வகலாகாலைகள் இருந்ததாகவும் கேள்பில்லை. வாட்டுத் துறையும், கூடுதல் வாட்டுத் துறைகளைக் கேள்வி. பரம்பரையாகவந்த கலை, சிற்பக்கலை, கலர்சாலையில் போதிக்கப்படாதகலை என்று சொன்னீர்கள். முற்காலத்தில் அப்படியிருந்தாலும், இன்று அந்தமுறையை ஏன் மாற்றியமைக்கக் கூடாது. சிற்பக்கலையை நமது கலர்சாலைகளில் கற்பிக்கமுற்பட்டால்வன்ன?

பதில்:- அதைக்காண சொல்லவங்கேதன். கட்டரயம் தற்பிக் குவேண்டும். சர்வகலாசாலைகள் இதுவரை பராமருகமாக இருந்ததும் சிறப் பகலைவர்க்கிக்கு ஒரு இடையூற்தான் மக்களின் ஆர்

வழும் அரசாங்கத்தின் ஆதரவும் முற்றுமில்லாத காரணத்தால் சிற்பிகள் சிற்பக்கலையைப்படில்லை தபாயனுமில்லை என்று கருதிவெவ்வேறு அரசாங்க உத்தியேரகங்களை நாடிச் செல்லுவின் ரணர். என்கிய சிற்பிகளிற் கூலர் தாங்கள் பெற்ற ஞானத்தைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மறந்து விடுகின்றனர். இன்னும் சிலர் அரை குறை ஞானத்தைவெத்துக்கொண்டு பொருத்தமற்ற முறையிலும், சாத்திரங்கட்கு மாறுபட்ட முறையிலும் செய்து வருகின்றனர். அவைகளைக்கண் னூற்று மனம் புழுங்குகின் ரேம், இனிவிக்ரஹங்களை முந்திய முகோன்னத் நிலையைத்திரும்பது மீதையச் சிற்பிகள் கவனிக்கவேண்டிய ஒருவிஷயத்தைக்கூற விரும்புகிறேன்.

கேள்வி:- மிகமுக்கியமான விஷயம்! யாருடைய ஆதரவிற்காலும் சிற்பிக்கு ஊக்கமும் ஆற்றலும் இல்லையென்றால் என்ன பயன்..... சொல்லுங்கள் கேட்போம்?

பதில்:- சற்றுமுன் குறிப்பிட்டதைத்தான் விரும்பிக் கூறப்போகின்றேன். ஒருசிற்பி எல்லாசிற்ப சாஸ்திரங்களையும் கற்றுணர்ந்து சாஸ்திர அறிவும் அனுபவமும் பெறவேண்டும். தன்கைபாலேயே கித்திரங்களோரால்லமுறையில் எழுதக்கற்கிவேண்டும் பிரதிமாலக்கணங்களையும், தியானஸ்லோகங்களையும், புராண இதி காசங்களையும், நன்குகற்றறியடிவேண்டும். இவைகள் தெய்வீக உருவத்தை சிற்பியின் மனக்கண்முன் உருவாக்கிக்காட்ட உதவுகின்றன. மேலும் விக்ரஹங்களுக்கு அங்கம், மஹாவிங்கம் உபாங்கம், பிரதயங்கம் என்றுசொல்லப்பட்ட உடல், வை, கால், முகம் கண், காது, வல்தரம் ஆபரணம், ஆடுகம், வாகனம் முதலிய வைகளையும், ஷண்மானம் என்ற ஆற்றித அளவுகணக்குகளையும் நன்கு அறிக்கிருக்க வேண்டும். சிற்பிக்கு பரதாடிய சாஸ்திர ஞானமும் வேண்டும்.

கேள்வி:- சரி..... இன்னும் நமது சிற்பக்கலை முகோன்னதற்கிலை அடையவேண்டாமா? இது சம்பந்தமாகத்தங்கள் யோஜனைகளை கேட்கவிரும்புகிறோம்!

பதில்:- இதில் அரசாங்கத்திற்கே முதற்கடமை என்றேன். கவி இயற்றும் புலவர்களை ஆதரிப்பது போல் சிற்பிகளையும் அரசா

ங்கச்சிற்பியாக தென்னுட்டிலுள்ள சிற்பிகளுள் தலைசிறந்த சிற்பியைத்தேர்க்கெடுக்கவேண்டும். இக்காலத்தில் கணிமாக்கலையுன் நேறவுதற்கு நம் அரசாங்கம் நல்லஆதரவு கொடுக்கிறது பொருத்தமற்றதும் சீரியாக்கங்களைப்பாழ்படுத்துவதும், மக்களுக்குத்தீமையேற்படும்வண்ணம் காணப்படும்பட்டப்பகுதிகளைகளைக் கொடுத்திமையேற்படும்வண்ணம் காணப்படும்பட்டப்பகுதிகளைகளைகளைக்கொடுத்திமையேற்படும்வண்ணம் காணப்படும்பட்டப்பகுதிகளைகளைகளைகளைகளையும் சீருஷ்டிப்பதற்குத் தடையுத்தரவு போடவேண்டும்.

எல்லாச்சிற்பிகளையும் பேட்டிகண்டு, அவர்களின் சாஸ்திர ஞானத்தையும், சிற்பஞுபவத்தையும் அறிந்தும், அவர்களின் மிம்பங்களை சித்திரிக்கவும், செதுக்கவும் ஆலயங்களை நிர்மாணிக்கவும் தகுதி வாய்ந்தவர்களாவென்று பரிசீலனைசெய்து கேயாக்கியதாபத்ரம் கொடுக்க வேண்டும். பத்திரம் பெற்றவர்களே விக்ரஹம் செய்ய அனுமதிக்கப்படவேண்டும்.

அறியசிற்பசாஸ்திரங்களைத்தமிழில் மொழிபெயர்த்து விரிவுரை ஏழுதிப்படங்களுடன் பிரசரம்செய்ய அரசாங்கம் எல்லாவசதிகளையும் செய்யவேண்டும்.

கல்லூரிகளில் மாணவர்களுக்கு சிற்பஞானம் ஊட்டக்கூடிய புத்தகங்களைப் பரடத்திட்டத்தின் ஒருபகுதியாக அமைக்கவேண்டும்.

இதுபோல் பலதுறைகளிலும் பண்டைக்கால நம் தமிழ்நாடுமன்னர்கள் சிற்பக்கலைக்கு ஆதரவளித்து போற்றிவந்ததைப்பின்பற்றி இன்றைய அரசாங்கம் ஆதரவளிப்பார்களாயின் சிற்பக்கலை மீண்டும் உண்ணதமடையமுடிய, மென்பது தின்னனம்:

வணக்கம்!

தில்லைத் திருநடனம்

(ஸ்ரீமத் விபுலானந்தகவாமிகள்)

விலவுலகத்திலுள்ள ஆன்மாக்கஞ்சு அனுக்கரிக்கும் வண்ணம், முழுமுதற்கட்டுளாசிய சிவபெருமான் கோவில் கொண்டு எழுங்கருஷியிருக்கும் ஸ்தலங்களுள்ளே மிகச்சிறந்த ஸ்தலம் சிதை ம்பரஸ்தலமாம். இதுமூன்னுளில் திருக்காடாகவிருந்த காரணம் பற்றி தில்லைவனம் எனவும் வழங்கப்படும். வியாக்கிரபாதரும் பதஞ்சவிமுனிவரும் தவம்புரிந்து சுடராஜஸ்த்தியைக்கண்டு தரி சிக்கும் பாக்கியத்தைப்பெற்ற இடம் இத்தில்லைவன மென்பர். இத்தில்லைவனமானதுவிராட்புரூபானுக்கு நடுநாடியாகியசமுழைன் நாடியாக அமைந்தது, இந்த ஸ்தலத்திலே மூலவிங்கத்திற்குச் செல்கே வேதங்களுக்கானுத நிலைபெற்ற சபையொன்றுண்டு; அச்சபையின் கண்ணே எம்மையாருடைய ஜூபன் எக்காலத்தும் ஆகந்தநிருத்தனுச்சப்தருநவான். இவ்வண்மையை

“நாடரு நடுவினாடி நலங்கிளார் தில்லைநேர்போய்க் கூடுமேங் கதனின் மூலக்குறியுள் ததற்குந் தேன்னர் மாடுறு மறைகள் கானை மன்னுமை் பலமோன் ருண்டங் காடுது மென்று மென்று னென்னையா ஞடைய வையன்”

என் நுங்கோயிற்புசாணச்செய்யுள் இறைவனுடையதிருவாக்காக எடுத்துக்கூறும். அண்டபும் பிண்டமும் தம்முள் ஒப்படைய வாதலினாலே, பிண்டத்தில் அமைந்திருக்கின்ற இடங்காடி, பின்கலைகாடி, சமூழைனகாடியென்னும் இவற்றிற்கு கேரோப் பாக்கி இல்லகை, இமயம், தில்லையாகியதுமேன்று தலங்களும் அண்டுத்தில் அமைந்திருக்கின்றன, இடங்காடிகளில்லங்கக்கு கேராக்கசெல்லும். பின்கலைகாடி நன்வமயிக்க இமயமலைக்குநே ராகப்போகுப். நாடுதற்கரியங்கழுழைனகாடி தில்லைவனத்திற்கு கேரோபோய்க்கூடும்னவும், தாம் ஆத்திருத்தலத்தில் சுதாஆன ந்தாக்குத்தம்செப்வதாகவும் சுடராஜஸ்த்தி ஆகிசேடலுக்குக் கூறினார். சமூழைனகாடியிற் பிராணைன் நிறத்திய யோகிகளு

க்குப்பேரின்பம் பெரும்பேறுவங்துவதையொப்பச்சிதம்பா ஸ்தலத்தையடைந்து தரிசித்தபேருக்கு முத்தியின் பங்கைக்கூடு மாதலினால் அண்டத்திலுள்ள சிதம்பரமும் பிண்டத்திலுள்ள சமூழைனாடி யும் தம்முள் ஒத்துநடப்பன.

ஜூங்கொழுல்களும் ஆனந்த நடனத்தினுல் நடந்தேறுகின்றன. நாம் சூக்கித்திரப்பாவை? கூபிற்கை இயக்கி நம்மை ஆட்டுபவன், நடராஜன், தில்லைமன்றுள் நடிக்கின்ற திருநடனத்தை கண்டுதரிசித்தே கார் மேலான உண்மைப் பொருளைக்கண்டு தெளிந்துபிறவிப்பயனைப் பெறுவார்களாதவினால் ‘தரிசித்கழுத்தித்தருஞ்சிவசிதம்பரம்’ எனஆண்டிரூர் கூரினார்.

“சேய்ஞ்ஜின்ற நீல மலர்கின்ற தில்லைச்சிற்றம் பலவன் மைஞ்ஜின்ற வோண்கண் மலைமகள்கண்டு மகிழ்ந்துநிற்க நேய்ஞ்ஜின் ஹரியும் விளக்கோத்தீல் மணிமிடற்றுன் கைஞ்ஜின்ற வாடல்கண் டாற்பின்னைக் கண்கோண்டுகொண்ப தேன்னே”

தில்லைச்திருநடன க்கைக்கண்டு கரிசித்ச கண்ணினுலே பிண்ணர்க்காண்பதற்கு கருங்கபெருள் வேறு இல்லையாதலால், கைதீட்டிய னூள்ளியக்கண்ணினையுடைய உமாதேவியர் கண்டுமகிழ்க்கு நிற்ப, எம்மிழைவன் கனகசுப்பாயின் கண்ணே எங்காநும் செய்கின்ற ஆனந்தநடனத்தைக்காண்பதே கண்ணினுற்பெற்ற பயனுகும்.

“துனித்த புநவழைச் கோவ்வைச் சேவ்வாயிற் துமின்சீரிப்பும் பனித்தசைடையும் பவளம்போல் மேனியிற் பால்வேண்ணீரும் இனித்கழுடைய எடுத்தபோற் பாதமுங் காணப்பெற்றுல் மனித்தப் பிறவியும் வேஞ்வுவேதியித்த மானிலத்தே”

உடம்பெனு மஜைகத்கே யள்ளமே தகளியாக மடம்படு முண்டிகெய்யடிடி யுமிரேனுங் தீரிமயக்கி இடம்படு ஞானத்தீயா லெர்கோள விநுந்துநோக்கிற் கடம்பமர் காளீ தாதை கழலடி காணலாமே!

சிற்சபேசன்

(கத்தானந்தர்)

சிதம்பரத்தை சினைத்தால் உள்ளம் சிவிர்க்கிறது! தத்து வலயிடவான அந்த சிற்பச்செல்லவும் எதிரேகிற்கிறது. அதில் பாவை விரோதான் றுகிறது; சிற்சபைவினங்கிறது. அங்கேஞ்சாடப்புரியும், சிற்சபேசன், நடராஜபெருமான் திருவரு, மமது உள்ளத்தில் நடப்புரிகிறது: அருவும், உருவும், அருவருமான மூன்று தன்மையிலும் நாம் இறைவனை அங்கே நினைக்கிறோம், ததிக்கிறோம், காண்கிறோம்!

பொதுடத்தங்கையின் மூன்னிலையில் கின்றால் ஆ! எத்தனை இன்பச்சிந்தனைகள் உள்ளத்தில் வெள்ளம்போவப் பொங்குகின்றன. மமது தமிழும், நம் தமிழ்ப்பெரியார் பெருமையும் நமது தமிழ்மறையின் சிப்பும், நம்முன் கதிரோங்கி விளங்குகின்றன! உதஞ்சலி, வியாக்கிராபாதர், திருவுடைஅந்தனர், உபமன்யு, வியாசர், சுகர், செளனாகர், சூதர் முதலியமுனிவர் கூட்டம் நம்மைசுற்றி சிற்பது போல் உணர்கிறோம்; திருமூலர், திருநீலகண்டர், நந்தனுர், சேங்கழூர் முதலிய தெய்வப்புவுவரின் அன்புக்கணவில் மூழ்குவது போல் உணர்கிறோம். ஞானசம்பந்தரும், அப்பரூம், சுந்தரரும் பாடியதேவாரதிருமதைகள் உம்மைச்சுற்றி ஒலிக்கும் போது ஆ! அந்த இன்பத்தைச் சொல்ல வாயுரை உண்டா? பொன்னம்பவாக்கிறவராகவங்கு தமிழ்த்திருவாசகத்தை ஆர்வமுடன் எழுதிய அருளப்பினை நினைக்கிறோம். தமிழ்ப்பாசரத்தில் அவனுக்கிறுக்கும் ஆர்வந்தான் என்னே!

அத்தகைய ஆர்வம், இன்று நம்தமிழரை பற்றுதா என்று வேண்டுகிறோம். பொன்னம்பலப்படியில் சிவாபிரானே வைத்த திருவரசகத்திருகு “இதுதான் பொருள், என்று சோதியாய் அவனுள்ளே மறைந்த மாணிக்கவாசகரின் பதியன்பையுன்னி நமது உள்ளம் கரைகிறது.

நடராஜ வேட்கை.

[பரமநந்தாசன்]

ஐயா வருக! கனகசபைக் கரசே வருக! துள்ளிடும்பே ரலைசேர் புனலைச் சேஞ்சடையில் அடக்கி முடித்த முனிவருக! துப்யா வருக! ஆலின்கீழ் சோல்லாப் பொருளை நால்வர்க்கும் சோல்லா துணர்த்திக் காட்டியவேன் துரையே வருக! அனலேந்தும் கையா வருக! குமரனிடம் கரிந்த மழைத் தமிழ்முதைக் கருதிப் பிரண வங்கேட்ட கடலே வருக! கடையேன்யான் உய்யக் கருளை யுளங்கோண்டு உலையா ணவத்தை மீதித்தாட உவங்தீத் தருணம் விரைந்தெனதா ருயிரே வருக, வருகவே!

[5)

முந்பக்கத்தோடர்ச்சி

“வானுகி மன்னைக் வளியாகி ஓளியாகி ஊனுகி உயிராகி உண்மையுமாயி இன்மையுமாயி கோனுகி யான்னனதேன்று அவரவரைக் கூத்தாட்டு வானுகி நின்றுயை யேன்சோல்லி வாழ்ந்துவனே!”

என்றும்மையறியாமற்பாடுகிறோம்!

சிதம்பர இரகசியுத்தை நன்றாக ஆறிவேரமானால் மமது உடலமேதிருக்கோவிலாகும்; உள்ளமேசிற்சபையாகும்; இறைவனே அங்கே திருவடிதூக்கி நடமாவோன்; அவனாது தரியானங்தத்தாண்டவத்தை அருள்விளியால் உணர்வோம், அவுகளைல்லாம் சட்டலையே சோக்குமாபோல், உலகினுள்ள ஆன்மாக்குடைல்லாம், சமயங்களைல்லாம், ஒரோ அருளிறைவளை சோக்கிசெல்லக் காண்போம், சாதிசமயவேறு பாடுகளைல்லாம் மாங்கர் மதிமயக்கம்; இனாவன்றாருவன்; உயிர்கள் அவனதுதிருமேனியென்று காண்போம். பொதுடத்தங்கையாகிய அருளிறைவன், சுத்கசமரசனமார்க்க நிதியவடிவாகக்காட்சியளிக்கின்றான். உலகெலாம்துசியுணர்க்கு வழிபடத்தக்க ஒருவன் எம் அருளப்பன். நம்செந்தமிழ்ச்சிற்பின் அப்பனுக்கு எவ்வளவு அழகானவடிவமைத்திருக்கின்றனர்! அஃதோர்நூவியக்காலியமே,

75

அச்சம். போருமை, காமாதி
 அகந்தை சினப்பாழும் பேப்களேல்லாம்
 அடியே நகம்விட் டகன்றுபயன்
 தலறிப் பதறிச் சிதைந்தோட,
 இச்சை மிகுத்துன் பேரேழிலில்
 இதயங் களித்து, விழிகளிலே
 இன்பப் புனல்பாய்ந் தோட, உனை
 ஏத்தி ஏத்தித் தோடுதிறைஞ்ச,
 பச்சைக் குழவி மதிபுனைந்து
 பரந்த சடையில் வான்கருணைப்
 பாகி ரத்திபாய்ந் தோடிவரப்
 பரம சிவையுட் கலங்தோளிர,
 நச்சை யணிந்த மணிரிடற்றில்
 நாகம் புராப் போற்சிலம்பின்
 நாத மோலிக்கக் கழல் தூக்கி·
 நடனம் பயின்று வருகவே!

அப்பர், பிள்ளை, அரூர்·
 அரிய மணிவா சகர்கோத்த
 அனங் தத்தேன் வதியுமயர்·
 ஞானத் துரிம்ப்பு மாலைத்தை
 ஒப்பில் லா, எக் களிப்போடு
 உதங்கு. மார்பு. சிரங்கனிலே
 ஒளிர்ச் சுடி மசிம்ந்தாமே·
 உரிமை அகற்கே உடைத்தேனினும்,
 துப்பில் லாளிச் சிறியெல்ல
 தோண்டி யேறுத்த புன்மலர், உன்
 தூய கருணைத் திருவடிக்கச்
 சுட்ட வெனினும் ஆகாதோ?
 தப்பா தித்தை யேற்பையெனத்
 துரியேன் நம்பி நிற்கின்றேன்·
 சமத்வ ஞானச் சடரே, நின்
 சரணில் புனைய வருகவே!

7]

பக்திக்கதைகள்.

[ஸ்ரீமுருகதாஸ்]

சம்பந்திவீடு

என்னம்மா சுகுண சொல்லவென்றான் ஆனந்தன்!

என் அப்பாவும் அம்மாவும் இறந்துவிட்டாப்போலே கனவு, அப்போயமாயிருக்கு, நாம் ஒருமுறை போய்வருவோமா? என்றால் சுகுண.

அதற்கென்ன “அடே முனியா வண்டிகட்டு” என்று உத்தி ரவளித்து அவை ஆறுதல் படித்தினுன்.

யார் அது ஒடுவருவது அதோ எங்களுர் பையனல்லவா? என்னடா?

சுகுண நீங்களைல்லாம் புறப்படுக்கோ, சாமிமாமாவும் மாமியும் சேத்துப்போனுப்போலே கிடக்கா ஏதோ விஷக்கடியாம்.

அய்போன்றனர் நால்வராம் வண்டிஏற்றிவிரைந்தனர் பையன் வங்கவழியே ஒடிவிட்டான்.

கோவில்

ராமா நீ கிருஷ்ண அவதாரத்தில் எவ்வளவோ அற்புதம் சொங்கினாயாம், மீராபாரி உண்டநஞ்சும், நீ கொண்டு அவளைக் காத்தலையாம். ஆலகாலமுண்ட மாதேவன் உண்ணிப்பாடுகி ருனும். என் அப்பா அம்மாவை காக்கமாட்டாயா? என்றுசுகுண மயக்கமுற்றான்.

எங்கஞக்கு என்னமோ சொய்கிறது. பின்ததை எடுத்துக் கொண்டு வீட்டிக்குவாருங்கள். மற்றக் காரியங்களைக் கவனிப் போம். ஆனந்தா சுகுணவைக்காங்கி எடுத்துக்கொண்டுவாளன் ருசப்பங்கிகள் கிளம்பினர் வீட்டிக்கு.

பின்மா யார் பினம் என்னப்பனு? இல்லை இதோ என்று ஒரு சிறுவன் குதித்தான். தன் உடம்பை அடித்துக்கொள்ளான். கோவிலுக்கு ஒடினுன், கைநிறைய நீரை அள்ளிக்கொணர்ந்து கெளித்தான்.

ஆச்சரியம்! பின்னகளுக்கு செய்யும் கருமங்களில் சிக்கிக் கொண்டிருந்த ராமப்பிரியரின் தேவை சீதாபாரின் தேவை அசைந்து சொடுத்தன.

ஆதாரண்றனர் மக்கள், உள்ளாம் பூரித்தனர், கைகள் சிரமேற்கப்பி ராமா ராமா எனக் கூவினர். ஆடினர், உடல்மறந்தனர். திருவன்கையில்திருக்த மிகுதிநிரவானவழியின்கி மயங்கி விழுக்குவிட்டான்.

ஆட்டம் பலத்துவிட்டது ராமநாமம் வரையில்லை என்றியது.
பக்திவெள்ளம் கரைபுரள ராமப்பிரியரும், சீதாபாயும் பஜனைக்
யீட்டுவாசலில் கூட்டம் கூட்டம் வீடு நோக்கிச்சென்றது, ஹீட்டுவாசலில் கூட்டம்
நின்றுபஜனைசெய்தது. ராமப்பிரியரின் உத்தரவுக்கிணங்கி இரவு
9மணிக்கு கூடும் சங்கல்பக்துடன் பிரிந்தது முக்கியமானசிறை
மட்டும் கூட்டுவிட்டுக்குள் வந்தனர்.

அப்போ என்னை யாரோ பலசாவியான ஒருவன் அடிக்கி ரூடே என்று உடலெல்லம் தடித்தசமையற்காரன் புரளக்கிறான்.

எங்கள் உடம்பெல்லாம் வீங்கிவிட்டதே சிறிது நேரத்தில் வெடித்து இறந்துவிடுவோமே அப்யோ ராமா பிழைபொறுப்பா யடான்று சம்பந்திதம்பதிகள் தகதிபுலம்பி புரள்கிற்கள்:

சுகுணவின் மயக்கம் தெளியவில்லை. ஆனாந்தன் முகத்தை மூடிக்கொண்டு அழுகிறான். ராமநாமதோஷத்துடன் ராமப்பிரி யர்உள்ளோவத்தார். மூன்று மூடல்கள் ஜிவனுக்குத் தவிப்பதைக் கண்டார். கருணைவிழைந்தவுள்ளாம் நொந்தது. ராமனிப்பார் த்தார்.

ராமன் கிரிப்பதுபோலிருந்தது.
அய்யா என்னைமன்னியுங்கள். நான் 10 வருடம் உண்டுவார்ந்தும்
நன் றியின்றி 10ஆயிரம் ரூபாய்க்கு இப்பாவியர் பசப்பிற்கும்
ஏதாந்து விழும்வகுத்து விட்டேன். ராமன் உங்களைக்காத்துவிட-
டான். இதோன்னையும் பணத்தாசை கொண்ட இப்பேதையர்க-
ளையும் கொல்லாமல் சித்திசவுதை செய்கிறேன் மாருதி.

ஆ என்ன? விவதமாவைத்தாய் பராவிகளா தாய் தந்தை போல் இருக்கும் பேப்யக்ஞக்கா கான் பிறக்கேதன். அப்யோ

என்று ஆண்டதலும் மயங்கிவிட்டான். ஜகந்துதேகங்கள் பினம் போலாகவிட்டன. பரபிள்ள என்றனர் மற்றவர்.

பார்த்தார் ராமப்பிரியர். கூப்பியகையுடன் சுமன் சங்கிதா னம்வந்தார். ராமா மனிதத்தினர் விரும்பும் எதுவும் எனக்கு வேண்டாம். உன் அருள்தான் எனக்குவேண்டும். பொருளா சொறின் கொடும்தன்மைதான் அவர்களை இவ்வாறு செய்யத் துண்டியது. நீ கருணைமூர்த்தி, சரணாடைந்தவரை காக்கும் தயாளன் உண்ணின்நான் சரணாடகிறேன். இவர்களை மனித துவிடு, இதோனின் பாத்தீர்த்தமும் துளவியும் அவர்கள் மேல் இடுகிறேன். நல்லவர்களாகவும் ஆரோக்கியர்களாகவும், அவர்கள் எழுவில்லையேல் நாங்களும் உபரித்துறப்போம் என்றார். துளஸீ தீர்த்தத்துடன் ஹாலுக்குள் (பஜனைகூடம்) வந்தார் ஐவர் மேறும் தெனித்தார்-

ராமன் மன்னித் துவிட்டான். ராமப்பிரியர் கருணையுள்ளவர். ஐவரும் எழுந்தனர். நேராக ராமப்பிரியரிடம் வந்து அவர்காலைப்பிடித்துக்கொண்டு கதறினர் எழுந்து மன்னிப்புக்கோரினார்.

அருமைப் பெண் கீண, மாப்பிள்ளை, சம்பந்திகளே இதோன்ன சொத்துப் பூராவையும் உங்களுக்கே கொடுத்துவிடுகிறேன். ராமனும், அவன் கருணையும் கிழவர்களான எங்களை க்காக்கும். முன்கூட்டியே கேட்டிருக்கால் இவ்வளவு சிரமமேயின்றி எல்லா போருள்களையும் தங்கிருப்பேனே- எல்லாம் அவன் ஆடல் என்று கட்டுக்காக்கத்துடன் வணங்கப்போனார், ராமப்பிரியர்.

மாட்டோம் புத்தியும், பத்தியும் வந்தது. இனியும் பித்தர்கள் அல்ல. இதோ எங்கள் ரீலக்ஷ்மி ரூபாய் சொத்தும் இந்த ராமனு க்கே அர்ப்பணம். நானும், என்பத்தினீர், சுகுனி, எந்தாய், தந்தை அனைவரும் ராமதாஸர்கள், எங்களுக்கு தங்கள் கருணையால் இப்பாக்கியம் கடங்தால் போதும் என்று மிகுந்த உணர்ச்சி யுடன் ஆனந்தன் கத்திக்கொண்டே ராமப்பிரியரையும் சீதாபா யையும் காலைப்பிடித்துக்கொண்டான்.

மற்றவர்களும் ஆமோதித்தனர், எல்லோரும் ராமஜீப்பா
இனர் உடல்வசியும் வீக்கமும் தழும்பும் மறைந்து ஊர் மக்களே

உலகின் உடனடித்தேவை எது?

(எம். கே. நடராஜன் ஆசிரியர், 'கலைச்சுட்டு'.)

இன்று உலகின் எப்பக்கத்தோக்கினும் கூச்சல், கூச்சல் கூச்சல்!! அரசியல் வாதிகளின் ஆரவாரம்; ஐக்கியாட்டுக்கழுத்தின் அவதி; அறிவாளர்களின் திகைப்பு! இன்று உலகில் நாம் காணும் சிலைதுதான்! இங்கிலை மாற்றா? மாற்றமுடியாதா? இங்கிலைமாறி, மக்கள் மன அமைதியும் நல்வாழ்வும் பெற வேண்டுமென்றும் பெருநோக்குடன் எத்தனையோ கழகங்களும், கூட்டங்களும், ஒவ்வொரு நாளும் உலகின் பலபாகங்களிலும் நடைபெறுகின்றனவே, அவ்வாறிருக்கும் என் அமைதி யேற்படவில்லை! உலகில், அமைதிக்காகப் பாடுபடுவதாகக்கூறும் முன்பக்கத்தோபர் ஸ்லாம் ராமன் பெருமையைப் பாடிக்களித்தனர். அன்றமுதல் இன்றுவரை ராமபஜீனை இதேவீடில் நடக்கிறது. அன்பர்கள் ஆனந்தக்கத்தாடி மசிழ்கின்றனர் என்று தாசன் முன்னின்ற வழிகாட்டி ஒருநாடுக்காகவிபோல் விளக்கினார்.

இவன் உள்ளாம் குளிர்ந்தது. இரண்டுநாள்தங்கி அவர்களின் சம்பாஷணையுமல்ல அந்நால்லபம் உணர்ந்து 15 மைல்கள் நான்து குண்டுவந்துகீர்க்கான்.

நம்பிக் கேட்டாலிலை நாலத்தே
வம்புக் குன்டோ இன்பம்.

இது இன்றைக்கு 11 வருடங்களுக்குமுன் கீட்டது. ராமப்பிரியரைக்கண்ணாரக்கண்டான்.

புனைந்துறையேன் போய்புகலேன்
சத்தியம் சோல்கின்றேன்

—இவனைக்கூட்டி கொண்டு போனவரும், இதையெல்லாம் சொன்னவருமான வழிகாட்டி வேறுயாருமல்ல, ராமப்பிரியரின் மாப்பிள்ளையான ஆனந்தராம தாஸ்.

அன்பர் உள்ளத்தில் அமைதிவேண்டும் என்றால்கைமவிருப்பு மில்லை! உள்ளத்தில் உண்மை ஒளிர்ந்தால்தானே உலகிலும் ஒளிரும்!

உலகம் குறித்து எழுதும்பொழுது “எது உலகம்? என்ற கேள்வி எழுகிறது, என்னுள். அசற்கு நான் அளிக்கும்பதில் “நானும் நீங்களும் தான் உலகம்” என்பது, “அப்படி யானின், உலகம் கெட்டுவிட்டதென்று நம்மில்லவாருவரும் அடிக்கடி கூறுகின்றோம். அது ஏன்?” “உலகத்தில் அமைதியில்லை; சாந்தம் இல்லை; நிம்மதி இல்லை. நமது வாழ்வில் ஒழுக்கமில்லை; நமது உள்ளாம் கசாப்புக்கடையாகிவிட்டது; அங்கே பலரை ஒல்வாருநாரா ஞம் நாம்கொன்றுகுவித்துக் களிக்கிறோம்; அது பொருமை பொய், கோளேற்றுதல், வத்திடைத்தல், அயவானைக்கெடுத்தல் போன்ற நச்சுப்பாம்புகள் வாழும் காடாகிவிட்டது; என்பதை நாமே கூச்சமின்றி, மறைக்காமல் ஒத்துக்கொள்வதுதான் ஆசீவே! “உலகம் சீர்ப்பதேவன்டும்” என்று பேசும் நாம் முதலில் நம்மைச்சீர்ப்படுத்திக் கொள்வோமாக.

சமூகத்தில் உள்ள ஒவ்வொருவரும் முதலில் தன்னையே எல்லாவகையிலும் சீர்திருத்திக்கொண்டால் சமூகமும், பலசமூகங்களைத்தன்பால் கொண்ட உலகமும் சீர்திருத்திவிடும்! எனவே இன்றைய நமது உடனடித்தேவை எதுனினின் நம்மை நாம் சீர்திருத்திக்கொள்ளுதல்.

இன்று நமக்குப் பல பேச்சாளர்கள் தேவையில்லை. ஒரு சில உள்ளத்தில் உண்மையுள்ளவர்கள் இருந்தால் போதும் அவர்கள் நம்முட்டோன்றி நார்த்தனமிடத்தேவையில்லை! ஆனால் மற்றவர்களுக்கு வழிகாட்டிகளாகத் தம் வாழ்வை அமைத்துக் கொண்டு வாழ்ந்தால் போதும்! என்?

இன்று எங்கே நோக்கினும் நடக்கும் இயக்கமெல்லாம் மனிதனின் கிழித்தாலுணர்ச்சிகளைத்திட்டு அவனைப் பாழ்படுத்தும் தன்மையனவரகவே இருக்கின்றன. எடுத்துக் காட்டாக, உலகில் அமைதியையும், வளத்தையும் ஏற்படுத்துவதற்காகத் தொடர்ச்சிப்பட்ட ஐக்கிய நாட்டுக்கூமுகம் இன்றுள்ளீடில் இருக்கிறது? ஒருவர் பேரில் ஒருவர்கொண்டுள்ள பகையுளர்ச்சியை

பாரத பூமி.

விவோகானந்தரின் மொழிகள்

[தென்னுபிரிக்கா டப்பன் திருச் சு மு பிள்ளை அவர்கள்]

“நான் இன்று எந்தபூமியின்மீது நின்று உங்களிடம் பேசிக் கொண்டிருக்கிறேனே அந்த பூமிப்பன்னிய பூமி. கரும்பூமியை பதை நான் வெது நாளாக அறிவேன், இப்பொழுது அந்த உண்மையை என்னுடைப தவசிருஷ்டியினால் கண்டேன்,” என்று கவாடி விவேகாந்தர் புனித பாரத பூமியைக்குறித்து பல ஆண் கெருக்கு முன்னே பேசினார்.

அவர் மேலும் கூறிய திருவாசகங்கள்; இந்த உலகத்திலே புண்ணியபூமியென்பது ஒன்று உண்டாயின், இந்த அவனியிலே ஆத்மாக்கள் கருமபலன்கள் அனுபவிப்பதற்காக, பிறப்பதற் கென்று சிருஷ்டிக்கப்பட்டபூமியென்று இருக்குமாயின், முக்கிமார்க்கத்துறையில் ஈடுபட்ட ஆண்மாக்களைல்லாம் முக்கியடைவதற்கு முன்பு ஒருஜென்மம் எடுக்கவேண்டியதற்கு உரியடியினித பூமி ஒன்று இருக்குமாயின், சாந்தம், தனம், தருமம், மெனானம். ஆகிய நற்குணங்களில் மாதிரிகளை நிலையடைந்த சஜ்ஜனர்கள் வாழும் தேசமொன்று இருக்குமாயின்,—அந்த பூமி பாரத பூமிதான், இந்தியாதான்.

முற்பக்கத்தோடர்ச்சி

வெளியிலே காட்டிக்கூச்சல் போவதற்கு ஏற்றதோர் அனுமதி கடப்பட்டமேடையாகப்பயன் பட்டு வருகிறது. நம் உள்ளவர் அரசியல்வாதிகள் நடத்தும் கட்டங்களில் நாம் கான்பதறு என்னை நமது ஆசரணைப் பெறுவதற்காகநம் உள்ளத்திற்கு திருப்பிடிப்படும்வகையில் பேசுவதற்காகத் தெருவார்மேல் தெருவார்பாடும் வசைபுராணம் பொய்க்கதைகள்; புனிச் சுருட்டுகள் தநிலையில் உண்மையாளர்கள் மேடையறக்கசுவதில் வியப்பு

டா? அதனாற்றுண் அவர்கள் ஒருபுறம் இருந்து, தமது உள்ளத்தில் கனலும் உண்மையொளியைப்பறப்பினால் போதும் என்கிறேன். இன்றைய உலகின் உடனடித்தேவை இப்படிப்பட்ட அறவோர்களைத் தேடி அவர்வழி செல்லுதலே,

நல்லறி குரோங்க நலமோங்கப் பூவேங்கும்
எல்லோநும் வாழ்க வினிது

—திரு சுத்தானந்தி

இந்த பாரத மன்னிலிருந்துதான் ஆதிகாலம் தொட்டு மதகுருக்கஞம் மாதாளுக்கும் அவதுரித்து, உலகெங்குஞ் சென்றுதூங்காங்கு ஜனங்களுக்குவேதாந்தக் கிழையங்களை உபதேசித்தார்கள்— சத்தியமென்னும் ஆண்மீக நூணம், வற்றுத் துவரிந்த தெவிந்த ஊற்றுக் கூலகமெங்கும் பாய்ந்து, பாய்ந்து ஜனங்களின் அங்குநான்ததைப் பேசுக்குவதுபோல் அந்த மாதாளுகள் இந்தியாவிலிருந்து சென்றனர். மீண்டும் லோகாயதத் தத்துவம் உலகத்தில் பறவி வருகிறது, அந்த இருளைப்போக்கு உலகத்திற்கு மீண்டும் ஆண்மீக நூணம் உட்டித்தீக்கப் போவதும் இந்தியாதான். இதில் சந்தேகமில்லை நான் சொல்வதை நம்புகின்றன்.

நம் “பாரதத் தாய்நாட்டிற்கு இந்த உலகம் கடமைப்பட்டிருப்பது இவ்வளவு அவ்வளவு விஅல்ல. தனித்தனியாகவூல்வொரு தேசமாக எடுத்துக்கொண்டு அதன்சரித்திரத்தைப் பாருங்கள்; இந்தியாவிலுள்ள சாந்தமூர்த்திகளை இந்துக்களுக்குக் கடமைப்படாத சமூகம் இந்துலகத்தில் ஒன்றுகூட கிடைபாதென்பதை அறிவீர்கள்:

ஆதிகாலத்திலும் சரி, நவீனகாலத்திலும் சரி பெரிய பெரிப் சமுதாயங்கள் பெரிய பெரிப் எண்ணங்களையும் சித்தாந்தங்களையும் ஒரு கேசத்திலிருந்து பிறகேதங்களுக்கு எடுத்துச் சென்றன. கேசியத் துறையிலும் பெரியபெரிய தத்துவங்கள் பலகாடுகளில் தோன்றின. ஆனால், கோடிக்கணக்கான ஜனங்களைக்கொண்று அவர்களுடைய ரத்தக் சக்தியிலே விழுந்து துளைந்து தான், மேற்கொண்ட பெரிய தத்துவங்களை பிறநாடுகளுக்கு எடுத்துச் செல்ல முடிந்தது.

கோடிக்கணக்கான மக்கள் அழுவும், கணவன்மார்க்களை இடுந்த பெண்கள் கண்ணலங்கி கண்ணீர் வதியச் செய்தும் தான் பெரிய லட்சியங்களை இறநாடுகளில் புதுத்தமுடிந்தது.

ஆனால் இந்தியா பல்லாயிரத் தூண்டுகளாக சாத்தீகத்தை கடைப்பிடித்து வாழ்ந்து வருகிறது. மேல் நாடுகளில், கிடோக்க சமுதாயம் தோன்றுவதற்கு முன்பே, ரோகட்டுபுரியின் பெயரே இல்லாமலிருந்க சாலத்திற்கு முன்பே, இப்பொழுதுள்ள மேல்

செய்தித்திட்டு.

திருவிளங்கம் அரைகள் பிரிவு

திருவிளங்கும் திருவிளங்கம் எனப்பக்தர்களால் பூதழப் பெற்ற கிருவிளங்கம் அவர்கள் டிசம்பர் 23 ந்திட்டி ஞாயிற் ரக்கிழை மத்தியானம் 12 மணிக்கு பூதழட்டலீத்தார் என்பதை அறிந்தபோது சௌவனன்மக்கள்மாவரும் கண்ணீர் வடித்தனர்; சைவங்மக்கள் அவருடைய பிரிவக்குக்கண்ணீர்வடிக்கக் காரணம் சடந்த 5 ஆண்டுகளாக அவர் சமயத்திற்குச் செய்த சேஷவேயே, தமது உத்தியோகம் காரணமாகச் செல்லும் ஊர்களிலெல்லாம் ட்டுப்பிரார்த்தனை இயக்கத்தை ஏற்படுத்தி இறைவன்நாமத்தை ஸமங்கச்செல்கார். இறைவன் நாமம் கேளாதா ரைக்கேட்கவைத்து, பாடாதாஸப்பாடவைத்து, பேசாதாரைப் பேசகவைத்தார். அவர்தொண்டு ரேவாழ்சு! உடல்நோய்கொண்டு சிலகாள் இருந்தார், அப்பொழுதெல்லாம் அவர்வாய்

:அன்றேயேன்றன் ஆவியும் உடலும் உடைமையெல்லாமும் குன்றேயையாப் எனையாட்கோண்ட போதோகோண்டிலையோ இன்றேரிடையூ றேனக்குண்டோ எண்டோண்முக்கண் எம்மானே

நன்றேயேம்பாவும் பிழையேம்பாவும் நானேஇதற்கு நாயகமே“
என்றே முறையிட்டது. அவர் ஆன்மா சாந்தியடைய ஈமெல் போரும் அவர்புசும்பாடுவோம்,

திருவேம்பாவை ரேஷீயோ அஞ்சல்.

திருவெம்பாவைத் தினம் பத்துநாட்களும் வெள்ளவத்தை ஸ்ரீமாண்க்கவினையகர் ஆலயத்தில் நடைபெற்றதிருவெண்பாவை நிகழ்ச்சிகள் இலங்கை ரேஷீயோ ஸிலையத்தாரால் அஞ்சல்செய்யப் பெற்றன, அதனால் அஞ்சலமக்கள் பயன் பெற்றனர்,

நால்வர் படங்கள் ஓவ்வொரு சைவர்கள் இல்லங்களிலும் இருக்கவேண்டியது விலை ரூபா 1 சதம் 50-

பின்வரும் விலாசத்திற்கு எழுதிப் பேற்றுக்கொள்ளலாம்

“சரவண” அச்சகம், — ராவலப்பிட்டி

ஸ்ரீ இராம கிருஷ்ண விஜயம்

(1921-ம் ஆண்டில் இருந்து வெளிவருகிறது.)

வருடச் சந்தா ரூ. 3. தனிப்பிரதி அண 6;

ஒவ்வொரு தொகுதியும் கை மாதத்திலிருந்து தொடக்குகிறது சந்தா கை அல்லது ஆடி மாதத்திலிருந்து தொடக்கலாம்

ஸ்ரீ இராம கிருஷ்ண மடம்,

மைலாட் பூர். சென்னை.

கெளரவு ஆசிரியர் க. இராமச்சந்திரன் பதிப்பாசிரியர் நா. முத்தையா

ஆத்மஜோதி நிலையம் நாவலப்பிட்டி இவங்கை

அச்சப்பதிப்பு சரவண அச்சகம்—நாவலப்பிட்டி. 14-1-52

